

Amsterdam

Daar waar zich de golfjes van de Amstel
 Mengen met de deining van het IJ
 Waar het carillon der Westertoren
 Twinkelt door de lucht zo klaar en blij
 Waar ik eens gespeeld heb met mijn makkers
 Waar ik ben geworden wat ik ben
 Dat, ja dat, is de mooiste stad die ik op de wereld ken

Refrein:

*Amsterdam, d'r is geen stad die ook maar even aan je tippen kan
 Amsterdam, hoe je 't ook wendt of keert er is maar één Groot Mokum
 Amsterdam, wie aan jouw boezem werd geboren
 Wordt van ontroering koud en klam bij 't woordje 'Amsterdam'.*

Ook wanneer ik eenzaam liep te dromen
 Ergens langs zo'n mooie ouwe gracht
 Heb ik aan de glorievolle dagen
 Van je groots verleden weer gedacht
 Immers ook uit jouw verweerde gevels
 Blikken als het ware keer op keer
 Van omhoog met berustend oog
 Vele eeuwen op ons neer

Refrein: (zie boven)

Amsterdam ik weet er zijn op aarde
 Heel wat steden groter nog dan jij
 't Zat hem dan ook nimmer in de grootte
 Dat wat jij betekende voor mij
 Maar jij hebt van oudsher iets bezeten
 Wat je tot een wonder maakt van sfeer
 En ik vond waar ik ging of stond
 Juist dat ene nergens weer

Refrein: (zie boven) (laatste regel 2x)